

شماره پرسش: ۵۶۰۳

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۲/۶/۸ ۰۵:۰۰:۰۰

متن پرسش

سلام . باتوجه به نظر جناب عالی پیرامون نفس . سوال من در مورد کسانی است که به اصطلاح آنها را حرام زاده مینامند . عده ای به نظر من جاهل میگویند اینها با حلا زاده ها فرق دارند !!!! و هادیت ناپزیند !!!! با توجه به جمله آقای رجب علی خیاط (تاثیر روزی حلال و حرام آن قدر زیاد است که ممکن است حلال زاده بخورد حرام زاده شود یا حرام زاده بخورد حلال زاده شود.) و خطا ناپذیری و ناقص نبودن نفس انسان میشود گفت تناه فرق حلال زادگی و حرام زادگی در افاضات هنگام بسته شدن نطفه است . که اگر از روی شهوت باشد حرام زاده و اگر از روی پاکی و محبت حلال زاده . نظر جناب عالی را پیرامون این بحث میخواستم برانم

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در هر حال چون انسان‌ها بدون استثنا دارای فطرت توحیدی هستند، پس هرکس می‌تواند تا قرب الهی پیش برود هرچند زمینه‌ی تعالی به عنوان علت مُعَدّه در انسان‌ها متفاوت است ولی علت حقیقی کمال برای هر انسانی، فطرت اوست. موفق باشید